

365 dni

Z BOŽJO BESEDO

MARTIN GOLOB

SVETO
PISMO
SVAZANJE

MARTIN GOLOB

365 dni

Z BOŽJO BESEDO



Misli in spodbude ob Svetem pismu



ZALOŽBA
DRUŽINA

Aleteia.si

Dragi prijatelji!

Knjiga, ki jo držite v rokah, ima en sam cilj: približati Božjo besedo v vsakdanjem življenju. Spodbuditi življenje iz Božje besede. Kratka razmišljanja, ki za vsak dan spremljajo odlomek Božje besede, naj bodo pomoč in izhodišče za vaše osebno premišljevanje. Sam sem črpal iz mnogih dragocenih virov. Mnogokrat sem posegel po razlagi Božje besede v knjigah Skupnost bere Lukov/Janezov evangelij in Zapomni si in pripoveduj evangelij, ki jih je napisal Silvano Fausti. Dosti sem bral tudi papeškega pridigarja Cantalamessa.

Drugi vir je moje opazovanje sveta. Kot pridigar skušam opazovati, spremljati in iskati Božji dotik oz. prepoznavati, kje Božjega ni.

Tretji vir pa je Sveti Duh. On je glavni. On me navdihuje, nanj se naslanjam. Brez Svetega Duha bi bil navaden nakladač. Vedno me nagovori, včasih me navdihne v trenutku in mi da spoznanje.

Sam nisem ne vem kakšen pridigar. Me je pa v tej duhovniški nalogi močno usmerjal župnik Lojze Grebenc. Več let sem mu vsako soboto poslal napisano pridigo in potem sva jo skupaj predelala. Veliko me je naučil.

Upam, da bo knjiga vaša sopotnica. V njej lahko tudi kaj podčrtate, prečrtate, dopolnite, pripišete. Hvala za zaupanje, da vam smem spregovoriti preko knjige. Bom pa zelo vesel, če boste zame kaj zmolili in me na ta način podprli v mojem življenju in poslanstvu.

Martin Golob

I. JANUAR

Upam, da ste lepo preživeli prvi dan novega leta. Močno upam, da ste si vzeli čas, da ste šli k sveti maši, ki je višek našega duhovnega življenja. To premišljevanje pa je pomoč, da bi vero krepili in da bi bila vsak dan bolj živa, vsak dan bolj razgibana. Kot je rekel papež Frančišek: »Smo na poti in gorje tistemu, ki se na tej poti ustavi.«

IZ SVETEGA EVANGELIJA PO LUKU. ————— (LK 2,16-21)

Tisti čas so pastirji pohiteli v Bêtlehem in našli Marijo, Jožefa in dete, položeno v jasli. Ko so to videli, so pripovedovali, kar jim je bilo rečeno o tem otroku. In vsi, ki so jih poslušali, so se začudili temu, kar so jim povedali pastirji.

Marija pa je vse te besede ohranila in jih premišljevala v svojem srcu. In pastirji so se vrnilo ter slavili in hvalili Boga za vse, kar so slišali in videli, tako, kakor jim je bilo povedano. Ko je bilo dopolnjenih osem dni in so dete obrezali, so mu dali ime Jezus, kakor je bil imenovan po angelu, preden je bil spočet v telesu.



Zelo me navdihuje, ko slišim, da je Marija vse besede, ki jih je slišala, premišljevala v svojem srcu. Kako čudovit zgled Device Marije! Ona nosi v sebi Božjo besedo. Premišljuje o njej, jo premleva v svojem srcu, jo gnete kakor testo. In takrat lahko beseda pride tudi v našo kri, v naše srce. Kako zelo spodbudno je današnje Božje sporočilo. V tem letu si želim večkrat vzeti v roke Sveto pismo, ga premišljevati, brati in spoznavati novorojenega Odrešenika, ki nam po Svetem pismu govori, sporoča, spreobrača, nagovarja, napolnjuje ter daje upanje in smisel našemu bivanju.

Želim vam blagoslovljeno in veselo novo leto, ki je pred nami.

IZ SVETEGA EVANGELIJA PO JANEZU. ————— (JN 1,19-28)

To je pričevanje Janeza Krstnika, ko so Judje poslali k njemu iz Jeruzalema duhovnikov in levitov, da so ga vprašali: »Kdo si ti?« Priznal je in ni tajil; priznal je: »Jaz nisem Kristus.« In vprašali so ga: »Kaj torej? Si Elija?« Rekel je: »Nisem.« »Si li prerok?« Odgovoril je: »Ne.« Rekli so mu torej: »Kdo pa si? Da damo odgovor tem, ki so nas poslali. Kaj praviš sam o sebi?«

Rekel je: »Jaz sem glas vpijočega v puščavi: Izravnajte Gospodovo pot, kakor je rekel prerok Izaija.« Ti, ki so bili poslani, pa so bili izmed farizejev. Vprašali so ga in mu rekli: »Kaj torej krščuješ, če nisi ti ne Kristus ne Elija ne prerok?« Janez jim je odgovoril: »Jaz krščujem z vodo; sredi med vami pa stoji on, ki ga vi ne poznate, ta, ki pride za menoj in jaz nisem vreden, da bi mu odvezal jermen njegovega obuvala.« To se je zgodilo v Betaniji, onstran Jordana, kjer je Janez krščeval.

+ + +

Zanimivo vprašanje je bilo naslovljeno. V današnjem evangeljskem odlomku vprašajo Janeza Krstnika, kdo je. Se vi kdaj vprašate, kdo ste? Kdor zna odgovoriti na to vprašanje, ve, kdo je, se zna dobro odločiti v življenju. Jaz sem duhovnik Martin Golob, sem nekdo, ki veruje v Jezusa Kristusa, se mu zaupam in se nanj naslanjam. Sem od Boga ustvarjeno bitje. Kdo si pa ti? Kaj pa pravijo ljudje o tebi? Kdo si? Vem, da ni važno, kaj ljudje pravijo. Pa vendar, ljudje nas vidijo in imajo neko svojo predstavo o nas.

3. JANUAR

Upam, da ste lepo preživeli današnji dan. Morda je bilo težko spet delati po kratkem oddihu in počitku, toda tako pač je v življenju. Pride čas za počitek, nato pa spet nazaj v službo.

IZ SVETEGA EVANGELIJA PO JANEZU. ————— (JN 1,29-34)

Dругega dne je videl Jezusa, ko je prihajal k njemu, in je rekel: »Glejte, Jagnje božje, ki odjemlje greh sveta. Ta je tisti, o katerem sem rekel: Za menoj pride mož, ki je pred menoj; zakaj bil je prej ko jaz. In jaz ga nisem poznal; toda da se Izraelu razodene, zato sem jaz prišel in z vodo krščujem.« In Janez je pričeval: »Videl sem Duha, ki je prihajal kakor golob z neba in ostal na njem. In jaz ga nisem poznal; toda ta, ki me je poslal z vodo krščevat, mi je rekel: »Na kogar boš videl Duha prihajati in ostati na njem, ta je, kateri krščuje s Svetim Duhom.« In jaz sem videl in sem priča, da je ta božji Sin.«

✦ ✦ ✦

Kako zgovoren je danes Janez Krstnik! Pri krstu Jezusa Kristusa reče: »Glejte, Jagnje Božje, ki odjemlje grehe sveta.« Besede preroka. Kako je v tistem trenutku vedel, da bo Jezus odrešil svet in prevzel breme grehov vsega človeštva? Ni mogel. Bilo mu je dano v navdih. Kasneje se je to res zgodilo. Ko je bil Jezus pribit na križ, umrl, uničil greh in nas odrešil.

Janez Krstnik pričuje o tem, kar je videl. Zato je zelo dragoceno, da človek deli svoje pričevanje, kako ga je Bog nagovoril in se ga dotaknil v življenju. Kako je Bog vas nagovoril? Delite to pričevanje. Vera ni nekaj, kar bi zadržali zase. Po veri se živi in se jo doživlja z odprtim pričakovanjem. Ne gre za to, da bi jo drugim vsiljevali, pač pa, da s svojim zgledom osvetlimo pot drugim. Bodi luč, kvas, ogenj, ki gori, da bi druge vnel, pričuj Jezusa Kristusa. Janez Krstnik nas poziva k spreobrnjenju, da v polnosti sprejmemo Jezusa in živimo po Svetem Duhu.

IZ SVETEGA EVANGELIJA PO JANEZU. ————— (JN 1,35-42)

Tisti čas je Janez Krstnik stal ob Jordanu in z njim dva izmed njegovih učencev; ko se je ozrl v mimo gredečega Jezusa, je rekel: »Glejte, Jagnje Božje!« Njegove besede sta slišala ona dva učenca in sta šla za Jezusom. Jezus pa se obrne in ko ju vidi, da gresta za njim, jima reče: »Kaj iščeta?« Odgovorita mu: »Rabi (kar pomeni učenik), kje stanuješ?« Reče jima: »Pridita in poglejta.« Šla sta in videla, kje stanuje, in sta tisti dan ostala pri njem. Bilo je okrog desete ure.

Eden izmed dveh, ki sta od Janeza slišala in šla za njim, je bil Andrej, brat Simona Petra. Ta najde najprej svojega brata Simona in mu reče: »Našli smo Mesija« (kar pomeni Kristus – Maziljenec). In privedel ga je k Jezusu. Jezus se nanj ozre in reče: »Ti si Simon, Janezov sin: ti se boš imenoval Kefa«, kar pomeni Peter-Skala.



»Gospod, kje stanuješ?« je bilo vprašanje prvega apostola, ribiča Petra, Jezusu. Če bi ga zdaj vprašali, kje stanuješ, bi nas najverjetneje pripeljal v cerkev, kjer se uresničuje njegova daritev. Ali pa v bolnišnico, kjer je trpljenje, saj je v ubogih in bolnih prisoten Kristus. Mogoče v šolo, kjer so otroci, saj je v njih nebeško kraljestvo. Na ulico, kjer so brezdomci, saj je v njih Kristus. Mogoče pa v dom starejših občanov, kjer so osamljeni starejši, saj je tudi med njimi Kristus. Ali na kmetijo, kjer ljudje delajo pošteno, si pomagajo in živijo v veri v Boga in občudujejo Božje stvarstvo. Mogoče bi šli k materi, ki svoje otroke vzgaja v veri in jih uči o Kristusu. Mogoče bi nas pripeljal k možu in ženi, ki sta trdno povezana v ljubezni drug do drugega. Mogoče med vojake, gasilce, reševalce in duhovnike, kjer vsak s svojim služenjem dejansko služi svojemu poslanstvu in s tem tudi Kristusu Jezusu.

— Poglejte, vsak izmed teh tudi pripelje kakšnega k Jezusu. Tako kot je Andrej pripeljal Petra pred Jezusa, lahko vsak izmed nas pripelje nekoga bliže Kristusu.

IZ SVETEGA EVANGELIJA PO JANEZU. ————— (JN 1,43-51)

Tisti čas je hotel Jezus oditi v Galilejo, pa dobi Filipa in mu reče: »Hodi za menoj!« Bil je to Filip iz Betsajde, Andrejevega in Petrovega mesta. Filip dobi Natanaela in mu reče: »Našli smo njega, o katerem so pisali Mojzes v postavi in preroki: Jezusa, Jožefovega sina, iz Nazareta. Natanael mu reče: »Iz Nazareta more biti kaj dobrega?« Filip mu reče: »Pridi, in poglej.« Ko Jezus vidi, da prihaja k njemu Natanael, reče o njem: »Glej, pravi Izraelec, v katerem ni zvijače.« Natanael ga vpraša: »Od kod me poznaš?« Jezus mu odgovori: »Preden te je Filip poklical, ko si bil pod smokvinim drevesom, sem te videl.« Natanael mu pravi: »Učenik, ti si Božji Sin, ti si Izraelov kralj.«

Jezus mu odgovori: »Ker sem ti rekel, da sem te videl pod smokvinim drevesom, veruješ? Še kaj večjega kot to boš videl.« In reče mu: »Resnično, resnično, povem vam: Videli boste nebo odprto in Božje angele gor in dol hoditi nad Sinom človekovim.«



*Danes Jezus pokliče Natánaela. To je sveti Jernej, o katerem bomo pre-
mišljevali tudi 24. avgusta. Da, Jezus kliče in zbira okoli sebe apostole,
svoje učence, da bi oblikoval občestvo. A zanimivo je, da Jezus ne kliče
samo apostolov, duhovnikov ali škofov. Jezus kliče tudi tebe. Da, tebe,
takšnega, kakršen si, z vsemi svojimi posebnostmi in darovi. Poklican
si k prav posebnemu poslanstvu. Ljubi, kakor te on ljubi, živi, kakor on
živi. Bodi z njim in sprejmi njegovo zastonjsko ljubeče povabilo. V nje-
govi družbi je res lepo. Kaj pa bo posledica tega? Hoditi za Jezusom
pomeni imeti pred seboj vodnika, ki te varuje z vezjo, vero in ljubeznijo,
ki kaže pot, kako splezati skozi skalne pečine našega življenja.*

IZ SVETEGA EVANGELIJA PO MATEJU. ————— (MT 2,1-12)

Ko je bil Jezus rôjen v Betlehemu v Judeji v dneh kralja Heróda, so prišli modri z Vzhoda v Jerúzalem in govorili: »Kje je novorojeni judovski kralj? Videli smo namreč, da je vzšla njegova zvezda, in smo se mu prišli poklôniti.« Ko je kralj Heród to slišal, se je prestrašil in ves Jeruzalem z njim. Sklical je vse vélike duhovnike in pismouke ljudstva ter pri njih poizvedoval, kje je rôjen Mesija. Rekli so mu: »V Betlehemu v Judeji, kajti takóle je zapisal prerok: In ti, Betlehem, v deželi Judovi, nikakor nisi najmanjše med Judovimi vodilnimi mesti; iz tebe bo namreč prišel vodnik, ki bo pasel moje ljudstvo Izraela.«

Tedaj je Heród skrivaj poklical modre in od njih natančno poizvedel o času, kdaj se jim je prikazala zvezda. Nato jih je poslal v Betlehem in rekel: »Pojdite in natančno poizvéдите o detetu. Ko ga najdete, mi sporočíte, da se mu pojdem tudi jaz poklôniti!« Po kraljevih besedah so se modri odpravili na pot; in glej, zvezda, ki so jo videli vziti, je šla pred njimi, dokler ni obstala nad krajem, kjer je bilo dete. Ko so zagledali zvezdo, so se silno razveselíli. Stopíli so v hišo in zagledali dete z Marijo, njegovo materjo. Padli so predenj in ga počastíli. Odprli so svoje zaklade in mu darovali zlata, kadila in mire. In ker so bili v sanjah opomnjeni, naj ne hodijo nazaj k Heródu, so se po drugi poti vrnili v svojo deželo.



Ko se človek sreča s Kristusom, ne bo več šel po isti poti nazaj, ampak bo šel po drugi poti naprej. Tako so storili tudi sveti trije kralji. Ko so se srečali z Jezusom, so nadaljevali pot po drugi poti in se niso vračali nazaj. Herod je bil res lisjak, pa mu ni uspelo. Božji Sin je ostal nepremagljiv.

Še vedno smo v božičnem vzdušju in veselje ob rojstvu novorojenega Boga ne pojenja. Kristjani po svetu običajno pospravijo jaslice po prazniku Jezusovega krsta. V Sloveniji pa imamo jaslice tako radi, da jih običajno ohranimo vse do svečnice.

IZ SVETEGA EVANGELIJA PO MATEJU. ————— (MT 4,12-17.23-25)

Ko je Jezus slišal, da so Janeza Krstnika vrgli v ječo, se je umaknil v Galilejo. Zapustil je Nazaret in prišel v Kafarnum, ki je ob morju, v Zabulonovi in Néftalijevi pokrajini, in se je tam nastanil. Tako se je spolnilo, kar je bilo povedano po preroku Izaiju, ki pravi: »Zemlja Zabulonova in zemlja Néftalijeva, ob potu k morju, onkraj Jordana, poganška Galileja, ljudstvo, ki je sedelo v temi, je zagledalo veliko luč; njim, ki so sedeli v deželi smrtne sence, je zasvetila luč.« Od tedaj je začel Jezus oznanjati in opominjati: »Spreobrnite se, nebeško kraljestvo se je približalo.«

Jezus je hodil po vsej Galileji, učil po njih shodnicah in oznanjal evangelij kraljestva. Ozdravljal je vsakršno bolezen in vsakršno slabost med ljudstvom. Glas o njem se je razširil po vsej Siriji: prinesli so k njemu vse bolnike z različnimi boleznimi in mukami, obsedene in mesečne in mrtvoudne, in jih je ozdravil. Spremljale so ga velike množice iz Galileje in Deseteromestja in Jeruzalema in Judeje in od onkraj Jordana.



Začenjamo že razmišljati o Jezusovem javnem delovanju, ki se je začelo po njegovem krstu v reki Jordan. Takrat se je umaknil zadnji prerok Stare zaveze, Janez Krstnik, ki so ga zaprli v ječo. S svojim delovanjem je izpolnil svoje poslanstvo, saj je pokazal na tistega, ki je bil Odrešenik. Jezus pa je šel izpolnjevati tisto, kar je od njega pričakoval Oče: oznanjati Božje kraljestvo.

8. JANUAR

IZ SVETEGA EVANGELIJA PO MATEJU. ————— (MT 3,13-17)

Tisti čas je prišel Jezus iz Galilêje k Jórdanu do Janeza, da bi se mu dal krstiti. Janez ga je hôte odvrniti od tega in je rekel: »Jaz bi se ti moral dati krstiti, pa ti hodiš k meni.« Jezus je odgovoril in mu rekel: »Pústi zdaj, kajti spodobi se nama, da tako izpólniva vso pravičnost.« Tedaj mu je pústil. Po krstu je Jezus takoj stopil iz vode, in glej, odprla so se nebesa. Videl je Božjega Duha, ki se je spuščal kakor golob in prihajal nadenj. In glej, glas iz nebes je rekel: »Ta je moj ljubljeni Sin, nad katerim imam veselje.«

+ + +

V cerkvi Janeza Krstnika ob Bohinjskem jezeru je na pročelju notranje strani freska, ki prikazuje prizor, ki je opisan v tem evangelijskem odlomku. Janez Krstnik stoji v reki Jordan in krščuje Jezusa Kristusa. Nad njima je upodobljen Bog Oče z napisom »Ta je moj ljubljeni sin, nad katerim imam veselje.« Ob njiju je angelček, ki odnaša rjavo obleko. Namreč, pri krstu človek sleče starega človeka in obleče Kristusa. Na drugi strani te freske pa je narisana deček, ki ponazarja, da pri krstu človek umre in se na novo rodi v občestvo Cerkve.

Kakšen je naraven odgovor, če nam Bog reče: »Ti si moj ljubljeni sin.« oziroma »Ti si moja ljubljena hči.« »Oče.« Tako je, naraven odgovor na Božje klicanje, ko nas prepozna kot svoje ljubljene otroke, je izraz naše ljubezni in predanosti.

Vsak dan nam je dan kot priložnost.

IZ SVETEGA EVANGELIJA PO MARKU. ————— (MR 1,14-20)

Potem ko so Janeza vrgli v ječo, je prišel Jezus v Galilejo in je oznanjal blagovest o Bogu: »Čas se je dopolnil in Božje kraljestvo se je približalo; spreobrnite se in verujte evangeliju!« Ko je hodil ob Galilejskem morju, je zagledal Simona in Andreja, Simonovega brata, ko sta mreže metala v morje; bila sta namreč ribiča. Jezus jima je rekel: »Hodita za menoj in napravil vaju bom za ribiča ljudi.« Takoj sta mreže popustila in šla za njim. Ko je šel od tam malo dalje, je zagledal Jakoba, Zebedejevega sina, in njegovega brata Janeza; tudi ta dva sta bila v čolnu in sta popravljala mreže; takoj ju je poklical in zapustila sta v čolnu svojega očeta Zebedeja z najemniki in odšla za njim.

+ * +

Jezus pokliče svoje prve apostole in ti so bili po poklicu ribiči. Dva sta metala mreže v morje oziroma v Genezareško jezero, ki ga Izraelci imenujejo tudi morje. Dva sta z očetom popravljala mreže in na teh je Jezus začel graditi svoje prvo občestvo, svojo prvo Cerkev. Začel je s štirimi preprostimi ribiči in kmeti. Pa vendar, poglejte, kako se Jezus dotika preprostih ljudi. Vedno občudujem pogum teh dveh, teh štirih, da so kar takoj šli in se niso spraševali, niti oklevali, ampak so šli. Kako močan je bil ta Jezusov klic? Kaj je mene premaknilo, da sem se odločil, da postanem duhovnik? Res je, da je Jezusov klic zelo pravilen zame, predvsem pa, ko te Jezus pokliče k sebi, začutiš nebeški mir. Ne oklevajte, če vas Gospod kliče, stopite z njim.

Papež Frančišek je dejal: »Kristjani moramo dišati po ljudeh.« Tudi pastir diši po ovcah. Bodite čim več z ljudmi. Ne bojmo se srečati z ljudmi, pogledati jim v obraz. Da, sem nepopoln človek. Ampak kažem ti Jezusa Kristusa, ki je popoln. On nas naredi boljše. Pozdravljamo, tolažimo. Poživljamo in razsvetljujemo v tej temi sveta. On je luč in odrešitev. Zato pogumno molimo za nove duhovne poklice.

Iz SVETEGA EVANGELIJA PO MARKU. ————— (MR 1,21-28)

V mestu Kafarnaum je v soboto Jezus stopil v shodnico ter učil. Strmeli so nad njegovim naukom, ker jih je učil, kakor kdor ima oblast in ne kakor pismouki. Bil pa je v shodnici človek z nečistim duhom, ki je zakričal: »Kaj imaš ti z nami, Jezus Nazarečan? Si prišel, da nas pogubiš? Vem, kdo si – Božji svetnik.« Jezus mu je zapovedal: »Umolknj in pojdi iz njega!« Nečisti duh ga je stresel in zavpil z močnim glasom ter šel iz njega. Vsi so ostrmeli, tako da so se med seboj povpraševali: »Kaj je to? Nov nauk z oblastjo. Celo nečistim duhovom ukazuje in so mu pokorni!« In hitro se je razširil glas o njem po vsej okolici v Galileji. Hudi duh je zelo zvit in se pogosto tudi preobleče.

+ + +

V peklu so priredili zborovanje hudobnih duhov. In satan je rekel, da izbira predloge, kako bi čim več ljudi pogubil in jih oddaljil stran od Boga. Pride neki hudiček in reče: »Prepovejmo jim, da hodijo k maši. Predlagam, da gre tisti, ki hodi k maši, v zapor, da ga preganjajo, da bo v šoli dobil slabe ocene ipd.« Satan je poslušal in ugotovil, da so to že poskušali, vendar so ljudje še bolj goreče hodili k maši. Pride drugi hudiček in reče: »Govorimo, da ni Boga. Če bomo rekli, da ni Boga, bo brez pomena hoditi k maši. In dajmo jim lenobo, da se jim ne bo dalo živeti po veri.« »Ne bo delovalo,« reče Satan. »To smo že poskusili. Ampak vedno se najde kakšen goreč človek, ki vse pritegne nazaj k veri.« Pride tretji hudiček in reče: »Prepričajmo svet, da slabega ni, da nas ni, da je samo dobro.« Satan sprejme. To je zdaj razširjeno. Ni greha, vse je dovoljeno, ni slabega. Vse je lepo in dobro. Permisivno. Imamo pravice.

A vest naj bi nas opominjala, kaj je prav in kaj ne.

IZ SVETEGA EVANGELIJA PO MARKU. ————— (MR 1,29-39)

Ko so prišli iz shodnice, so z Jakobom in Janezom takoj šli v Simonovo in Andrejevo hišo. Simonova tašča pa je ležala, ker je bila vročična, in takoj so mu povedali o njej. Pristopil je, jo prijel za roko in jo vzdignil. Vročica jo je pustila in ona jim je stregla.

Ko pa se je zvečerilo in je sonce zašlo, so prinašali k njemu vse bolnike in obsedene. Vse mesto se je zbralo pred vrati. 34 In ozdravil je veliko bolnikov z različnimi boleznimi in izgnal veliko hudih duhov; ni pa pustil govoriti hudim duhovom, ker so ga poznali.

Navsezgodaj, ko je bilo še zelo temno, je vstal, šel ven in se odpravil na samotni kraj in tam molil. Simon in tisti, ki so bili z njim, so mu sledili. Ko so ga našli, so mu rekli: »Vsi te iščejo.« Rekel jim je: »Pojdimo drugam, v bližnja naselja, da bom tudi tam oznanjal, kajti za to sem prišel.« In prihajal je v njihove shodnice po vsej Galileji, oznanjal in izganjal hude duhove.



Čisto na začetku današnjega evangelijskega odlomka, ki smo ga prebrali, je prikazano, kako Jezus ozdravi Petrovo taščo. Jezus je zdravnik! Ozdravlja. Tudi naše rane, zamere, grehe, ozdravlja tudi telesno. Koli-kokrat sem komu podelil bolniško maziljenje, pa se je v hipu pozdravil. Ne verjamemo. Čudež se je zgodil. Povedo mi: »Ata je bil na smrtni postelji. Danes hodi. Kaj ste naredili?« »Jezus je naredil. Mazilil sem ga.« Všeč mi je, kako si Jezus vzame čas zase. Ko sem bil pri zdravniku, so mi povedali, da imam težave s srcem. Zdravniki so rekli: »Žu-pnik, ustavite se, pojdite na samotni kraj.« Da, tudi Jezus je šel na samotni kraj. Ne zato, da bi tam ležal, ampak da bi molil. Pogovarjal se je s svojim Očetom, čeprav so ga vsi iskali. A nato – gremo naprej. Gremo drugam. Tudi drugi morajo slišati veselo oznanilo, da se Božje kraljestvo približuje.

IZ SVETEGA EVANGELIJA PO MARKU. ————— (MR 1,40-45)

Tisti čas pride k Jezusu gobavec in ga prosi: »Če hočeš, me moreš očistiti.« Jezus se ga usmili, stegne svojo roko, se ga dotakne in mu reče: »Hočem, bodi očiščen.« Takoj je gobavost izginila in je bil očiščen. S strogimi besedami ga je takoj odpravil ter mu rekel: »Glej, da nikomur nič ne poveš, ampak pojdi, pokaži se duhovniku in prinesi za svoje očiščenje dar, ki ga je zapovedal Mojzes, njim v pričevanje.« Ta pa je odšel in začel na vsa usta razglašati, kaj se je zgodilo, tako da Jezus ni več mogel očitno iti v mesto, ampak je bival zunaj na samotnih krajih; in hodili so k njemu od vseh strani.

Poglejte, kako je tale gobavec Jezusa prosil: »Če hočeš, me moreš očistiti.« Jezusu je dal popolno svobodo, ničesar ni zahteval. Kaj pravite na to, da bi se naša molitev glasila: »Gospod, če hočeš, me sliši. Gospod, če hočeš. Če je Božja volja, mi pomagaj. Če veš, da je to zame dobro, mi naredi to in to.« Kako bi bila naša prošnja čisto drugačna? Velikokrat kar zahtevamo, vse hočemo takoj. Mnogokrat prosimo: »Gospod, reši me hudega.« Lahko pa rečemo: »Gospod, če hočeš, me reši hudega.«

Gobavost je res huda reč. Gobavec je bil v karanteni in ni smel priti blizu ljudem. S klicanjem, da je nečist, je moral opozarjati nase. V času Jezusa so mislili celo, da je gobavca Bog preklel, da ni blagoslovljen, da ga je Bog zavrnil. Jezus pa se približa. Tudi sodobni svet pozna gobavost, a drugačno. Vsak je nekako v družbi ožigosan. Kdor je poseben, z njim ravnajo kot z gobavcem, ljudje se ga izogibajo, ga diskriminirajo, porivajo stran iz družbe. To je sodoben gobavec, ampak zanj ima Jezus posluh.

MARTIN GOLOB

365 dni z BOŽJO BESEDO

Misli in spodbude ob Svetem pismu

© Družina d. o. o., 2024

Prva izdaja

Imprimatur: Nadškofija Ljubljana, msgr. dr. Franc Šuštar,
gen. vikar, št. 178/24, 21. februar 2024

Jezikovni pregled: Katja Cingerle

Strokovni pregled: prof. dr. Bogdan Dolenc

Oblikovanje in prelom: Pavla Bonča

Fotografija na naslovnici: Siniša Kanižaj

Izdala in založila: Družina d. o. o.

Za založbo: Tone Rode

Tiskano v Sloveniji

Naklada: 3000 izvodov

Ljubljana 2024

Pripravljeno v sodelovanju z Gold TV.

CIP - Kataložni zapis o publikaciji

Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

27-584

GOLOB, Martin, 1988-

365 dni z Božjo besedo : misli in spodbude ob Svetem pismu /
Martin Golob. - 1. izd. - Ljubljana : Družina, 2024

ISBN 978-961-04-1077-5

COBISS.SI-ID 185719811
